

Leidit ***ratissa***

Nro 2/2024

Naisten Automobiiliklubin

**KESÄINEN
AJO HÄMEESSÄ**

Ajamisen iloa

**Oili Alasalmi
& Capri**

Paljon tapahtumia

**NAK:laiset
kiertää**

Ulkona on harmaan hämärää ja sade piiskaa ikkunoihin, kun kirjoitan tätä. Kesä on muisto vain, mutta ne muistot lämmittävät. Moniin muistikuviiin liittyy harrasteajoneuvoharrastuksen parissa vietetty aika, joka sijoittuu useimmiten valoisampaan ja lämpimämpään vuodenaikaan. Kilometrit, jotka kertyvät vanhoilla autoilla ovat erityisiä. Se tietynlainen ajamisen tuntu, jota ei nykyajan autoilla tavoita on osa ajeluiden viehätystä.

Mennyt ajokausi oli ehkä vilkkain tapahtumatarjonnaltaan kuin koskaan. Niinpä päätimme tehdä tähän lehteen tapahtumakoosteen, jossa tuodaan esiin näistä muutamia. Tietenkin lehdessä on myös kaksi NAK:n tärkeintä tapahtumaa – Lahden Classic Motorshow’n osasto ja Naisten Automobiiliajot. Näiden lisäksi muistellaan maailman ensimmäisen naisten autoker-

hon, Ladies’ Automobile Clubin alkutaivalta London–Brighton Veteran Car Runista kertovan jutun ohessa.

Lehtemme jäsenistä on esittelyvuorossa tällä kertaa yksi ahkerimmista autoilijoista, Oili Alasalmi, jonka ’69 Ford Capriin liittyy mukavaa tarinaa.

Autoharrasteapahtumia on talvellakin. Keräsimme lehden loppuun listan kaikista tällä hetkellä tiedossa olevista talvisista vanhojen ajoneuvojen ajoista.

Pidetään ajoneuvoharrastusta esillä jatkossakin positiivisesti ja liputetaan sen puolesta. Se ei ole itsestäänselvyys ja se tarvitsee puolustajansa. EU:n ja Suomen direktiivi- ja lakinikarit eivät aina osaa ottaa huomioon harrastuksemme merkitystä ihmisille ja yhteiskunnalle eikä sen erityispiirteitä. Tehdään ne tiettäväksi silloin, kun

ajoneuvoharrastuksen ylle kaasaantuu pilviä. Suomen Ajoneuvohistoriallinen Keskusliitto neuvottelee parhaillaan alan yhdistysten kanssa, jotta se yhdessä mahdollisimman monen kerhon kanssa muodostaa vahvan edunvalvontaelimen valvomaan ajoneuvoharrastajien etua ja vastaamaan uhkakuviin ajoissa niiden poistamiseksi.

Hyvää ja onnellista tulevaa vuotta 2025!

Hannele Hatanpää

Leidit ratissa -lehden päätoimittaja

Terveiset Leidit ratissa -lehden lukijoille

Sää todellakin suosi harrastustamme tänä vuonna, ajokausi on jatkunut pitkään. Tätä palstaa kirjoittaessani lokakuun loppupuolella minulla on edelleen Austin ajossa. Kesä on ollut poikkeuksellisen lämmän, syyskuussa uutisoitiin 70 hellepäivän rikkoutumisesta. Itse asiassa mieleeni ei jäänyt tuliko tuon ennätyksenkin päälle vielä lisää uusia hellepäiviä. Erityisesti pohjoisemmassa Suomessa kesä oli hyvin lämmin.

Näin kauden päättyessä olen yleensä kerrannut palstalla Naisten Automobiiliajojen terveisiä ja osallistujilta saatua palautetta. Valitettavasti tällä kertaa se kuuluisa virus parin vuoden takaa kaatoi minut pois pelistä ennen ajoja, enkä päässyt osallistumaan tapahtumaan. Sosiaalisesta mediasta seurasin upeita kuvia ja harmittelin, kun en itse päässyt mukaan iloiseen seuraan ja kauniisiin maisemiin. Ajotoimikunnan koostama juttu tapahtumasta on luettavissa tässä lehdessä.

Vapaamuotoiset jäsenkokoontumiset jatkuivat kesän aikana. Olisi mahtavaa jos vuonna 2025 jäsenistä löytyisi innostusta järjestää eri puolella Suomea pienimuotoisia kokoontumisia, vaikkapa vain lähteä parin auton ryhmänä johonkin alueelliseen autokokoontumiseen. Näin saisimme toimintaamme ulottumaan laajemmalle alueelle ja lisää näkyvyyttä klubille. Voin auttaa kutsumaan jäseniä mukaan – olethan siis rohkeasti yhteydessä jos kaipaavat tulevalla kaudella samanhenkistä autoilu-seuraa myös päätapahtumiemme Lahden Motorshow'n ja Naisten Automobiiliajojen ulkopuolella.

Leppoisaa loppuvuotta ja hyvää joulun odotusta,

Tanja Virtanen-Leppä

Naisten Automobiiliklubi ry, puheenjohtaja

Leidit ratissa

Julkaisija:

Naisten Automobiiliklubi ry

Yhteystiedot:

leiditratissa@naistenautomobiiliklubi.fi
040 587 4351

Päätoimittaja:

Hannele Hatanpää

Toimituskunta:

Tanja Virtanen-Leppä, Lea Lahti

Kansikuva: Anssi Juutilainen

Ulkoasu: Hanneliner

Seuraava lehti ilmestyy
huhtikuun lopulla.

Aineistot:

28.3. 2025 mennessä
leiditratissa@naistenautomobiiliklubi.fi

Ilmoituskoot:

Kannatusilmoitusten hinnat, alv. 0 %
1/1 sivu 160 €
1/2 sivua, pysty/vaaka € 120
1/4 sivu, pysty/vaaka € 80
1/8 sivu, vaaka € 60
1/16 sivu, vaaka (maksuton, jäsenille)

ISSN 2984-4150

www.naistenautomobiiliklubi.fi/23

Ladies' Corner ja Classic Motorshow 2024, Lahti

Ennätysyleisö Classic Motor Show'ssa

Kolme toimijaa Naisten Autobiilklubi, Viivin Vintage ja Pin-up Petrols yhdistivät taas keväällä voimansa Lahden Classic Motorshow'ssa. Toteutuksen ideointi aloitettiin jo useita kuukausia aiemmin. Osaston tekijöiden ja -päivystäjien vaivannäkö sai palkkionsa. Lahden Classic Motorshow'hun tutustui 20 532 kävijää.

Parin vuoden yhteisosastokoke-
muksella osaston rakentami-
nen sujui sutjakasti, toki työtä
oli runsaasti. Viivin Vintagen osas-
tolle tehtiin Viivi Vähälä ja Lea
Lahti asettelivat esille runsaan vali-
koiman vintagevaatteita ja asusteita
menneiltä vuosikymmeniltä painot-
tuen 1960-luvusta eteenpäin. Huo-
lella valittujen tuotteiden valikoima
kiinnosti messukävijöitä. Viiviltä
saatiin lainaan myös asuja Naisten
Autobiilklubin autojen edustalla
oleville mallinukeille.

Naisten Autobiilklubi esitteli
osastolla teeman "Pieni on kaunis-

Osasto syntyi
uutterien
jäsentemme
ja yhteistyö-
kumppaniemme
panostuksella.
NAK:n posliineja,
postikortteja
ja muita
kerhotuotteita
oli ostettavissa
samaan aikaan,
kun NAK:n hallitus
piti kokousta
taustalla.

Pieni oli erityisen
kaunista NAK:n osastolla..

Tässä loihditaan
nostalgisia kampauksia.

ta” mukaisesti 50-, 60- ja 70-lukua edustavat autot, jotka on suunniteltu vastaamaan aikansa pienten lapsiperheiden tarpeisiin järkevällä budjetilla. Automerkkien pienen kokoluokan malleista 50-lukua edusti Austin A30, 60-lukua NSU PRINZ III ja 70-lukua Seat 600 E. Kaikki autot olivat Naisten Autotomobiiliklubin jäsenillä aktiivijajossa olevia museoautoja.

Jo rakennuspäivänä perjantaina pikkuruiset Austin ja Seat saivat runsaasti positiivista huomiota

Puheenjohtajamme
Tanjaa haastatellaan
MTV:lle

ajomatkalla pääkaupunkiseudulta Lahteen. Vaikuttaa siltä, että yksin museoautolla liikkuva naismobiliisti on edelleen jonkinlainen ihmetyksen aihe. Myönnettäköön, että käytännön syistä Lahden vanhalla tiellä perässämme ajoi myös huoltoauto, jonka apua ei tosin matkalla tarvittu.

Tanja Virtanen-Lepän Austin A30 vm. 1955 on muodostunut Naisten Automobiiliklubin epäviralliseksi maskotiksi, sillä Baby Austin -lempinimellä tunnettu auto seikkailee klubin Instagram -profiilissa tavaten muita klassikkoautoja ja mobilisteja ympäri Suomea. Austinin pienintä mallia valmistettiin vuosina 1952-56 yli 220 000 kappaletta, ja se on erittäin suosittu kotimaassaan Iso-Britanniassa. Autossa käytetty BMC:n A-sarjan moottori kehitettiin nimenomaan Austin A30:een 803 kuutioisena, hevosvoimia on 28. Tehokkaammat versiot tulivat myöhemmin tunnetuksi Minin moottorina. Samaa korimallia valmistettiin hieman modernisoituna ja tehokkaampana A35 -mallinimellä vuosina 1956-1959 noin 280 000 kappaletta.

60-lukua edusti **Pentti Pihlaja-Kuhnan** NSU PRINZ III vm. 1961

kuljettajanaan **Mari Pihlaja-Kuhna**. Euroopan suurin kaksipyöräisten valmistaja NSU palasi nelipyöräisiin 50-luvun lopulla autolla NSU PRINZ ja korimalleilla I, II ja III. Esillä ollut korimallia III valmistettiin vuosina 1960-1962 noin 25 000 kappaletta. Sympaattisessa saksalaisessa pikkuautossa on kuutioita 583 ja hevosvoimia 23.

Saimme Naisten osastolle 70-lukua edustamaan iloisen punaisen värililjan, Taivaisten perheen silmäterän Seat 600 E vm. 1971. **Pentti Taivainen** on entisöinyt auton perheen naisten kesäautoksi. Auton omistaja **Kati Taivainen** kertoi, että jo kolmas sukupolvi naisautoilijoita on ilmaissut vankkumattoman innostuksensa tätä Sociedad Española de Automóviles de Turismo (SEAT) tuotosta kohtaan. Katin mukaan 32 hevosvoimalla ja huippunopeudella max. 100 km/h ei paljon vauhti päästä huimaa. Mutta ajonautinto tuleekin ensisijaisesti kanssa-autoilijoiden

Autohistoriallinen Seura palkittiin parhaana yhdistysosastona. Useasta ennen sotaa valmistetusta ajoneuvosta koostuneella osastolla ja näiden aikakauteen pukeutuneiden esittelijöiden joukossa edusti seuraa myös jäsenemme, Anitta Pellinen (kuva Jussi Muotiala).

ja ohikulkijoiden iloisista ilmeistä ja vilkkuksista.

Lauantaina osastolla vieraili myös **Liisa Sauso**, joka tunnetaan Suomessa valmistetuista, laadukkaasta yksilöllisistä nahkakäsineistään. Esillä oli pieni valikoima valmi-

Yhteisosastollamme Pin-up Petrols järjesti useita muotinäytöksiä viikonlopun aikana

Näyttelyn parkkipaikalla oli yhtä paljon katsottavaa kuin itse näyttelyssä. Messerschmitt-kääpiöauto veti puoleensa ihmisiä.

Viivin Vintagen vuosikymmenien muodin kirjo väritti osastokokonaisuuttamme. Viivi Vähälä oli pystyttänyt tämän pop-up-kaupan sopivan aikakauden asuja ja asusteita etsivien iloksi.

ta käsiineitä. Suurin osa Liisa Sau-son käsiineistä valmistetaan mittojen mukaan, paikan päällä valittiin vain käytettävät värit, materiaalit ja malli.

Pin-up ja vintageharrastajien yhdistys Pin-up Petrols esittäytyi yhteisosastolla järjestämällä päivittäin kaksi eläväisen hauskaa muotinäytöstä päivittäin. Lisäksi Petrolsin

taitavat daamit loihitivat taidokkaita pikakampauksia. Kammattavina kävi sekä messuvieraita että Naisten Autobiiliklubin jäseniä osastolle päivystämään tullessaan. Muotinäytös keräsi aiempien vuosien tapaan osastolle runsaasti kiinnostuneita vierailijoita

Ensi vuoden teema 80-luku innosti Naisten osaston heti visioimaan

osastokokonaisuutta ja sinne mitä näyttävämpiä kasarilookkeja. Tervetuloa tutustumaan ensi vuonna 3.–4. toukokuuta osastoomme, hyväksi todettu kolmen toimijan yhteistyö jatkuu!

Teksti Tanja Virtanen-Leppä, kuvat Naisten yhteisosaston järjestäjien kuva-arkisto, Anssi Juutilainen.

Entisajan asujen kirppis ja NAK-kokoontuminen RTV:llä

Liisa Ikonen sai kertoa kiinnostuneille tapahtumakävijöille niin Corollansa historiasta kuin autoharrastuksestaan.

Naisten Automobiiliklubilaiset kutsuttiin Nummelan maali- ja pintamateriaalituotteisiin erikoistuneen RTV-myymän alueelle viettämään 15. kesäkuuta jäsenkokoontumista samanaikaisesti heidän asiakastapahtumansa kanssa.

Otimme tilaisuudesta vaarin ja esitelimme yhdistystämme ja pystytimme samalla kokoontumisemme ohkeen pienimuotoisen vintage-asujen ja -asusteiden kirppiksen RTV:n meille rakentamaan telttaan. Edustimme lopulta kolmestaan Naisten Automobiiliklubia – minä, **Oili Alasalmi** ja **Liisa Ikonen**. Samana viikonloppuna oli monta eri harrasteajoneuvotapahtumaa ja jopa naapurikunnassa Karkkilassa rompetori

Villi Kanala ja Suomen pienin kauppamuseo

Villi Kanala Vintage on Loviisan Skinnarbyssä sijaitseva lifestyle myymälä. Naisten Automobiiliklubi vieraili täällä ja sen ohessa toimivassa Suomen pienimmässä kauppamuseossa 2. elokuuta.

1950–1960-luvun kyläkauppamallin pihapiirissä on ollut kauppatointaa 1800-luvulta saakka. Vuonna 1958 rakennetussa keltaisessa kyläkaupparakennuksessa toimii nykyisin Vintage lifestylemyymälä Villi Kanala, jossa on myynnissä uutta ja vanhaa tavaraa kotiin ja puutarhaan. Täältä voi hankkia myös sen museo- ja puutarhakäyntiin oikeuttavan pääsytarran. Kauppamuseon puutarha on täynnä

NAK-kuukausikokoontumisia 2024

Pieni läpileikkaus jäsenistön autokannasta – Hannelen Mustang Mach I, Oilin Capri ja Liisan Toyota Corolla.

ja harrasteajoneuvokokoontuminen. Tämä saattoi vaikuttaa osallistujamäärään vähentävästi.

Automme herättivät kiinnostusta RTV:n asiakaskunnassa ja saimme vastailla kysymyksiin ja kertoa

niin autoista kuin toiminnastamme. Pientä myyntiäkin tapahtui – tosin kauppooja teimme lopulta vain keskenämme. Kesän Naisten Autobiiliajoissa oli sitten kiva huomata miten itselleni pienikokoiset, mutta

niiden hyväkuntoisuuden ja kauneuden vuoksi talteenottamani 70-luvun kesämekko ja kengät sopivat ostajalle kuin valettu.

Teksti ja kuvat: Hannele Hatanpää

nä perinnekasveja ja yksityiskohtia. Kauppmuseo sijaitsee puutarhan piharakennuksessa ja avoinna vain kesäisin, mutta vintage-myymlä Villi Kanala on avoinna ympäri vuoden.

Teksti ja kuvat Tanja Virtanen-Leppä

Naisten Autobiiliajot Hämeenlinna – Lepaa

Nina Oinosen autokunta sai vahvistusta Jaana Hopeakoskesta, kun hän ei päässyt korjaukseen joutuneella Amazonillaan tämän vuoden ajoon.

Ajotoimikunnalla riitti askareita ennenkuin NAK:n kauden kohokohta Naisten Autobiiliajo starttasi 21. heinäkuuta Hämeenlinnasta kohti Valkeakosken Tarttilaa ja täältä maaliin Lepaalle.

Aloitimme Viitaniemen Arjan kanssa kesän Naisten Autobiiliajojen suunnittelun hyvissä ajoin keväällä. Kesän 2023 Mäntsälän ajojen palautteissa oli

Arja Viitaniemen Citroënin sivuikkunassa oli kokoelma ajoseudun vanhoja matkailuviirejä.

useampi toive Hämeen härkätiestä ajojen suuntana ja se olikin meillä alkuperäisenä ajatuksena. Aika nopeasti selvisi kuitenkin, että Hämeenlinnan päässä, jonka olimme ajatelleet Arjan paikallistuntemuksen johdosta ajojen alkupisteeksi, reitti oli monelta osin hiekkatietä eikä sen varrella juuri ollut merkittäviä kohteita ennen kuin lähempänä Forssaa, jossa toisaalta ajelimme muutamia vuosia sitten. Niinpä katseemme kääntyivät hieman toiseen suuntaan ja Härkätie vaihtui Hiidentiehen, joka aikoinaan kulki Salosta Hämeenlinnan, Kalvolan, Akaan, Viialan ja Lempäälän kautta Tampereelle.

Heinäkuinen sunnuntai valkeni ehkä hieman pilvisenä, mutta mukavan lämpimänä, kun kaikkiaan 34 autokuntaa viideltä eri vuosikymmeneltä kokoontui Hotelli Aulangon pihaan valmiina starttaamaan runsaan buffetaamiaisen jälkeen reitille. Uudenvuodenaattona vuonna 1938 avattu puhdasta funkistyyliä edustava Hotelli Aulanko sopi mielestämme erinomaisesti tyylikkaiden naismobilistien ajojen lähtöpaikaksi. Liikkeelle lähdimme

Sanna Kososen autokunta luotti '60 Fiat 600:sen menoon.

Ritva Virtasen tulipunainen '56 Cadillac Series 62 convertible on uljas ilmeysts.

Meri Sippelin autokunta '86 Opel Kadettilla, Lea Lahden autokunta '72 VW TL 1600:lla ja Leena Kempin autokunta '88 Opel Omegalla.

Asu-ajoneuvoäänestyksessä '83 Mercedes-Benz 200:lla "golf-reissulla" ollut, Tiina Mäenpään autokunta palkittiin erikoismaininnalla.

Arjan harmaan kaunottaren, gangsteri-Citröenin johdolla.

Ensimmäinen etappi oli lyhyt pyrähdys kaupungin poikki kohti Ahveniston moottorirataa. Rata valmistui vuonna 1967 ja on Suomen legendaarisin ja vanhin edelleen elinvoimaisesti toimiva moottoriurheilukeskus, jos-

sa järjestetään erilaisia tapahtumia moottoriurheilupailuista näytte-lyihin ja koko perheen tapahtumiin.

1970-vuosimallista NSU Ro80 ohjannut Mari Pihlaja-Kuhna hengähti hetken Visavuoren talvipuutarhassa.

Hatuntekijällä on ollut taito hyppysissä – hurmaava ilmeisesti häihin alunperin tehty hattu.

Ajoja suunnitellessamme olimme hieman haaveilleet mahdollisuudesta ajaa letkana rata läpi, mutta

Visavuoren parkkipaikalla oli tungosta, kun naisten automobiilit saapuivat paikalle. Mahtavan erilaista kalustoa!

Kuvanveistäjä Emil Wikströmin taiteilijakoti (kuva oikealla) ja ateljee (kuva vasemmalla).

samalle viikonlopulle osuneet Häläpyörämarkkinat täyttivät rata-alueen niin ettei pidempi lenkki radalla ollut mahdollinen. Lyhyen markkinapysähdysen jälkeen letkamme kaasutteli kuitenkin tyylikkäästi jyrkähköä ylämäkeä etukaarten kautta alas etusuoralle ja sieltä seuraavalle etapille.

Ajoreittimme jatkui moottoriradalta historiallista Hiidentien reittiä Hattulan kunnan puolelle, jossa ajoimme Parolan Panssariprikaatin alueen läpi kohti Nihattulan kyläkeskusta kaunista Armijärven rantaa kiertäen. Hiidentie jatkui edelleen Sattulan kylän läpi vanhalle kolmostielle ja kohti Kalvolan pitäjää. Jatkoimme

matkaa näitä vanhoja kyläteitä pitkin Iittalan lasikylään, jota olimme pohtineet mahdollisena pysähdyspaikkana. Harmillisesti esimerkiksi kiinnostavaa lasinpuhallusta ei ollut mahdollista seurata sunnuntaina ja niinpä päädyimme ajosuunnitelmassa jättämään pysähdysväliin ja jatkamaan suoraan matkaa

Ajon vanhin ajoneuvo oli '53 Cadillac, jota luotsasi perheen tytär, Anna-Leena Weckman. Tyylikkään herraskaisesti loistoauton tyyliin pukeutunut autokunta.

Ritva Nepponen oli selvä pari avomallin '89 Mercedes-Benz 300 SL:lle Sanonnan mukaan koira muistuttaa isäntäänsä. Voisimme lanseerata uuden sellaisen, että emäntä muistuttaa autoansa.

Krista Saloranta oli lähtenyt nk. naisten viikon huipentamaan ajoomme urheilullisella '81 Chevrolet Corvettella.

Asuajoneuvoäänestyksen voitti Heidi Paavolan autokunta '77 Citroën 2CV 6:lla.

polveilevien hämäläispeltojen ja metsäsaarekkeiden välissä ohittaen Kalvolan graniittisen kirkon sekä Keikkalan ja Sittalan vanhat kyläraitit kohti Akaan pitäjää, missä jätimme Hiidentien ja suuntasimme

kohti kuvanveistäjä Emil Wikströmin taiteilijakotia Sääksmäen Tarttilassa Valkeakoskella.

Joku Naisten Automobiiliajoihin jo klubin toimintaan jo 2000-luvulla osallistunut saattaa muistaa, että

Visavuoressa on poikettu kerran ennenkin. Ajattelimme kuitenkin, että edellisestä kerrasta on niin kauan ja toisaalta paikka on niin hieno, ettei parinkymmenen vuoden takainen käynti haittaa, vaan kohde

Virpi Rannikon näyttävä viisvitonen on Ford Thunderbird -automallin ensimmäistä vuosikertaa.

Mari Koskinen ajoi '64 Ford Anglialla Hiidentien reittiä mukailleen ajomme.

on näkemisen arvoinen toisenkin kerran. Parkkipaikan pienehkö koko hieman arvelutti, mutta Arjan paikalle kutsumien apujoukkojen ohjauksella pysäköinti ennakoon liputetulle alueelle sujui mallikkaasti ja kaikki mahtuivat.

Parissa ryhmässä joukkomme pääsi tutustumaan tähän kansallisromanttiseen ateljeekotiin, jonka **Emil Wikström** suunnitteli ja toteutti Sääksmäen maisemiin vuosina 1893–1912. Visavuori oli ensimmäinen ns. erämaa-ateljee, joka rakennettiin suomalaisuusaatteen saattelemana Suomen maaseudulle. Voi vain kuvitella minkälaisia illanistujaisia Visavuorella on järjestetty, kun paikalle ovat etsiytyneet lähes kaikki maailmalla opiskelleet taiteilijaystävykset: **Axel Gallén, Pekka Halonen, Jean Sibelius** ja **Eero Järnefelt**. Tutustuimme sekä ateljeeseen, että vieressä sijaitsevaan erikoiseen hirsiseen asuinrakennukseen, jonka sisustus ja irtaimisto on alkuperäistä ja kertoo vuosisadan vaihteen kulttuurikodin tunnelmasta.

Ennen matkan jatkumista ehdimme vielä tutustua toisenlaiseen tunnelmaan sisäänkäynnin yhteydessä toimivassa Kari paviijongissa. **Kari Suomalaisen** pila-piirroksat naurattavat vielä vuosikymmenten jälkeen, niin osuvia ne ovat. Wikström oli Suomalaisen isoisa.

Visavuoresta matkamme jatkui kauniin Sääksmäen sillan yli ja Valkeakosken kautta kohti Pälkänettä ja ajon päätepestettä, Rönövikin viinitilaa. Aivan matkan loppuosaan olimme tietoisesti valinneet lyhyehkön, mutta kauniin hiekkatiepätkän. Onneksi keli suosi, eikä tarvinnut vaihtaa reittiä lennosta.

Rönövikin viinitilalla ohjelmassa oli perinteiseen tapaan pitopöytälounas sekä palkintojen jako. Ennen kotimatkaa halukkaat saattoivat vielä tehdä tilapuodissa ostoksia ja tutustua viinitilan ja viinivalmistuksen historiaan pihakatoksessa sekä paikallisten valokuvaajien lintuaiheiseen näyttelyyn tallivintillä.

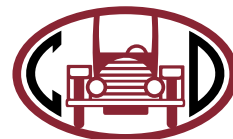
Kiitokset kaikille osallistujille, tervetuloa mukaan Naisten Autobiiliiajoihin taas ensi vuonna naisten viikon sunnuntaina 20.7.2025!

Teksti Sari Juutilainen, kuvat Pertti Ylinen, Anssi Juutilainen, Lea Lahti ja Hannele Hatanpää

KLASSIK AUTO OY

Tiedätkö autosi todellisen vakuutusarvon?

Classic Datan sertifioidut tarkastuspalvelut tuottavat kirjallisen todistuksen auton kunnosta ja arvosta.

Sovi tarkastus: Klassik Auto Oy
info@klassik-auto.fi
+358 50 302 1116

Classic Data

VALTUUTETTU TARKASTAJA

- Teemme saksalaisen Classic Data -sertifikaatin edellyttämiä kunto- ja arvomäärytyksiä, kysy lisää.
- Hyödyt osto-, myynti- ja vakuutusilanteissa.

Anssi Juutilainen • www.klassik-auto.fi • +358 50 302 1116

Karkkilalaisen talliyhteisön seinältä.

NAK:laiset kierroksella

Naisten Automobiiliklubilaiset ovat käyneet tänä vuonna ahkerasti alan tapahtumissa. Keräsimme näistä pienen otannan tuodaksemme esiin miten paljon erilaisia kokoontumisia ja ajoja sekä muita tapahtumia mahtuu ajokauteen.

Sari ja Mirja
Kymen
lentokentällä
Villen Ajoissa
elokuussa.

MERSULLA TIENPÄÄLLÄ

Tankkauksella Puumalan sillan nurkilla.

Olimme kesällä 2024 Sari Ravin 1960 Mercedes-Benz 180b:llä mukana niin oman Kymen Automobiilikkerhon ilta-ajeluilla kuin muutamissa muissakin ajoissa kuten Suur-Saimaan ympäriajossa. Mersu toimi matkoilla moitteettomasti ja poutasäätkin suosivat hienosti ajeluita.

Saimaan Ympäriajo 29.–30. kesäkuuta sujui tuttuun tapaan taivaansinisellä autolla sinisellä Saimaalla hienoissa maisemissa. Sari Raville Haminasta oli jo 23.

Pauli Luoman maalauksia hänen Galleriassaan.

kerta Saimaan ympäriaajoissa. Minä **Longan Mirja** olin taas kartturina seitsämättä kertaa. Tuttuun tapaan Puumalan sillan luona tankattiin autoa ja Ruokolahden rastipaikalla ei nähty eukkoja kirkonmäellä mutta ukkoja oli leijonapatsaan luona.

Ruokolahtiin sai aikoinaan kuuluisuutta siellä nähdystä leijonasta. Tällä kertaa lähdettiin Lappeenrannasta ja yövyttiin Mikkelissä. Ajo päättyi sunnuntaina Lappeenrannan Linnoitukseen.

Ilta-ajelut Kymenlaaksossa

Ilta-ajeluilla Kymen Autobiili-kerhon porukoiden kanssa on käyty eri puolilla Kymenlaaksoa kesän aikana. Kuusankoskella Taideruukissa matkalla Virtakiven kahvilaan nähtiin muraalit ja komea tehdasmiljö. Toisella kertaa tutustuttiin Kannusjärven Kitulassa **Pauli Luoman** Galleriaan ja komeisiin maalaismaisemiin. Gallerian tauluissa oli monia lähimaisia sekä myös lehmätauluja. Näillä ilta-ajelulla tutustutaan alueen yrityksiin ja nautitaan iltakahvit sekä tavataan tuttuja.

Villen ajoissa 17.8. päätepisteenä oli maailmanperintökohteek-

Kaikkihan me muistetaan Ruokalahden leijona. Siinä saatiin paikkakunta kartalle. Ei siis ihme, että sille on pystytetty patsas paikkakunnan torille.

si nimetty Verlan tehdasmuseon alue Kouvolan Jaalassa. Kävimme opastetulla kierroksella tehdasmuseossa, jossa kerrottiin oppaiden toimesta puun matkasta pahviksi. Ajo lähti Kymin lentokentältä tällä kertaa.

Kuvat ja teksti Mirja Lonka

Verlan tehdasmuseo on käymisen arvoinen paikka.

Tapahtumassa oli luonnollisesti paljon MG:n eri malleja kuten toisena rivistössä oleva punainen 60-luvun MGA avomalli. Puheenjohtajamme Tanja tuli paikalle mustalla Singer Roadsterilla, joka on myös polkupyöristään tunnetun yrityksen vuosina 1939–1955 valmistama autokaunotar.

Haikko Picnic 2.6., Porvoo

Picnic kartano-puistossa

Naisten Automobiiliklubi oli MG Car Club Finlandin vieraana perinteisellä Haikko Picnicillä.

Vasemmalta oikealle '63 Ford Fairlane, '69 Ford Capri ja 60-luvun 1967 Triumph Herald Convertible

NAK:ista oli mukana seitsemän autoa. Haikon kartanon merenrannalla oleva puisto oli mitä parhain kokoontumispaikka, kun vielä aurinkoinen sää helli harrasteautoineen paikan päälle saapuneita eväsretkeilijöitä.

Kuvat Tanja Virtanen-Leppä, teksti Hannele Hatanpää

Pori Cruising 30.9., Pori

Satakunnan Mobilistit kokoontuvat aina maanantaisin vapaamuotoisesti toukokuusta lokakuuhun Karjarannan jokiparkissa. Syyskuussa vietettiin ajokauden päättäjäisiä.

Teksti ja kuvat Hannele Hatanpää

Satakunnan Mobilistien sihteeri Outi Kela lähdössä kotimatalle illan päätteeksi Dodge Wayfererilla

Bug In Finn 26.-28.7. Ruovesi

Kesän perinteisessä
Bug In Finn
-volkkaripapahtumassa
heinäkuussa Ruoveden
Haapasaarella
hämmästeltiin mm.
VW 1200 alustalle
rakennettua porvoolaista
omavalmistetta.

Ajelimme tapahtumaan päivävierailulle puolisoni **Antin** kanssa VW 1600 TL:llä. Haapasaaren Camping-alue täyttyy uskomattomalla määrällä volkkareita tapahtumaviikonloppuna. Kokoontumisen perinteisiin kuuluu myös paraatijajo Ruoveden keskustaan ja satamaan.

Omavalmisteisen auton oli vastikään ostanut koskenkorvalainen **Juha Mäenpää**. Tällä toistaiseksi pisin ajomatka oli tehty juuri tänne Ruovedelle. Uniikki auto on talven ajan nähtävänä Vehoniemen Automuseolla Kangasalla.

Bug In Finn -tapahtumaa järjestää Suomen Volkkariyhdistys ry – Finnish Volkswagen Association FVWA. Lisätietoja Volkkarien merkkikerhosta löytyy nettiosoitteesta: buginfinn.fi

Teksti ja kuvat Lea Lahti

VW-moottorinen Suomessa aikoinaan tehty historiallinen omavalmiste.

Volkcareiden kesätapahtuma

Porissa on aina ollut paljon Mustang-harrastusta. Siisti ensimmäisen sukupolven Hardtop Mustang.

20-luvun Willys-Knight oli illan vanhimpia ajoneuvoja ja sehän herätti keskustelua syysillassa.

Kolmipäiväiseen DDR:ssä valmistettujen ajoneuvojen tapahtumaan osallistui kolmekymmentä entisen Itä-Saksan valmistetta

Teimme Lahden Lean kanssa treffit Jämsään – minä tulin Kangasalta ja Lea Vesivehmaalta. Kanssamme Jämsään tulleet miehet jatkoivat Mazdalla ja me naiset Trabantilla kohti Muuramea. Matkakohteemme oli DDR-kokoontuminen, jossa olin muutama vuosi aiemminkin vierailut. Ensin olin ajatellut lähteä matkaan EMW:llä, mutta sateen uhkan takia valitsin Trabin.

Tapahtumassa oli mukavaa porukkaa, hauska tietokilpailu (emme sijoittuneet) ja käynti Keski-Suomen tieliikennemuseossa, jossa legendaarinen elokuvamiehenäkin tun-

Lea ja Leila toivat naisvoimaa tapahtumaan kaksitahtisella Trabantilla.

DDR-ajoneuvojen kokoontuminen 16.–18.7., Muurame

Rallatellen Trabantilla

nettu **Risto Höylä** isännöi meitä.

Lisää tapahtumasta löytyy järjestäjän sivustolta, osoitteesta:
www.warreteam.com.

Teksti Leila Suutarinen, kuvat Lea Lahti

Suur-Saimaan ympäriajo, 29.–30.6., Lappeenranta – Mikkeli – Lappeenranta

Rastiajoa Saimaan maisemissa

Olin 30 vuotta luvannut mennä Suur-Saimaan Ympäriajoon ja tänä kesänä sen tein! Varakuskina minulla oli meiltä museolta **Moision Seppo**. Tapahtuma järjestettiin jo 30. kerran.

Järjestäjät Mikkelin Mobilistit ja Etelä-Karjalan E-KVA kutsuivat minut SAHK:n puheenjohtana kaksipäiväiseen juhla-ajonsa nolla-autoksi. En kehdannut kieltäytyä ja hyvä niin – olipa hieno kokemus!

Meitä osallistujia oli yli 280 ajoneuvokuntaa mikä teki ajojärjestelyistä haasteellisia. Ihan kaikkien kanssa en ehtinyt jutella ja se jos joku harmittaa.

Säät suosivat ja ajokkina minulla

oli tyttäreni **Pauliinan** 1966-vuosi-
mallinen Dodge. Autohan on ollut
perheessämme aina. Sen ensimmäi-

nen omistaja oli pappani **Toivo Sal-
linen**.

Teksti Leila Suutarinen, kuvat Lea Lahti

Etelä-Karjalan Automuseo sijaitsee Rauhassa ja on ollut avoinna toukokuun alkupuolelta lokakuun loppuun. Leila Suutarinen ja Seppo Moisio saivat kunnian tänä vuonna toimia ajon etujoukkona, 0-autona.

Ahvenisto Meet 15.7, Hämeenlinna

Harrasteajoneuvojen iltakokoontuminen veti hyvin väkeä Ahveniston Moottoriradalle kesämaanantaisin.

Kotimainen autoja ja kahvittelua -tyyppinen tapahtuman käynnisti aikoinaan Hämeen Mobilistit ja Ahveniston moottoriradan aiempi pitäjä. Nykyään sinne ajetaan jo vähintäänkin kaikista naapurimäkunnista iltaa viettämään.

Kuvat Lea Lahti, teksti Hannele Hatanpää

Ahveniston varikkoalue vetää paljon harrasteajoneuvoja puoleensa viikoittaisessa kohtaamisessa. On alkuperäisiä, entisöityjä ja rakenneltuja eri ajoneuvoluokkien ja valmistusmaiden edustajia.

SSAH Harrasteajoneuvokokoontuminen, 3.7., Salo

Salon seudun ajoneuvoharrastajien järjestämä heinäkuisen keskiviikkoillan tapahtuma kerää Salon torille ja sen ympäristöön huikean määrän upeita ajoneuvoja.

Teksti ja kuvat Lea Lahti

Torikokoontuminen Lounais-Suomessa

Vierailin heinäkuussa toista kertaa Salon torilla järjestetyssä vuotuisessa harrasteajoneuvokokoontumisessa. Ajelimme paikanpäälle **Suutari-sen Leilan** Dodge Coronetilla. Yksi harvinaisimmista paikalla olleista autoista oli Turun Seudun Mobilistien kunnostama ainutlaatuinen Ilves-merkkinen auto – ja siinä riittikin hämmästeltyä. Se sai muuten vuoden entisöintipalkinnon SAHK:lta. Järjestävä kerho on yksi Salon seudun aktiivisista ajoneuvokerhoista. Lisätietoja: www.ssa.fi

Tori ei edes riitä kaikille kokoontumisen harrasteajoneuvoille vaan niitä on myös torin viereisellä kadulla, sillalla sekä toisella puolella keskustan läpi virtaavaa Salonjokea.

AHS:n 60-vuotis juhla-ajo – 34. Helatorstaiajot 9.5., Tuusula – Mäntsälä – Tuusula

Heiloja ja monia muita Helatorstaiajoissa

Autohistoriallinen Seura on viettänyt tänä vuonna 60-vuotisjuhlavuotta. Vuotuiset Helatorstaiajot aloittivat merkkivuoden.

Helatorstaina ajettiin Keski-Uudellamaalla. Monesti aiemminkin olemme olleet mukana Helatorstaiajoissa ja todenneet tapahtuman hyvin järjestetyksi – niin nytkin.

Tänä vuonna ajotapahtuman lähtö- ja maalipaikkana toimi Hotelli Gustavelund Tuusulanjärven rannalla. Pidempi tauko 120 kilometrin reitillä pidettiin Hirvihaaran kartanon juhlayölasipaviljongissa Mäntsälässä.

Tällä kertaa osallistuimme Antin kanssa ajoon vuosimallin 1970 Mazda 1500:lla. Juhla-ajon osallistujia oli kaikkiaan 126 ajoneuvokuntaa, ja ilolla saimme huomata että mukana oli Naisten Automobiiliklubin jäseniäkin monen ajoneuvokunnan verran.

Teksti Lea Lahti, kuvat Hannele Hatanpää

Helatorstaiajojen kalustoa
Hirvihaaran kartanolla tauolla.
Kuva Lea Lahti.

Päivi Lemmola yhdessä kuuluttajana toimineen AHS:n puheenjohtajan, Hans Brummerin kanssa lähettivät osallistujat vuorotellen matkaan. Anitta ja toinen reittimestareista Markku Pellinen ajoivat reitin '69 Opel Commodorella.

'75 Ford Capri ja taaempänä Oili Alasalmen kuutisen vuotta vanhempi Capri.

PJ:mme Tanjan autokunta '55 Austin A30:lla palkittiin Lähi-Tapiolan palkinnolla sekä rastiajoissa sijoitus oli toinen.
Kuva Pekka Valtonen.

Leila Suutarinen sai kunnian toimia liikenne- ja viestintäministerin, Lulu Ranteen autonkuljettajana SAHK:n retkeilyajoissa EMW Sport Cabriolet 1955:lla. Leila kertoi, että ”me naiset keskustelimme lapsista, tiekurjuudesta, museoajoneuvotarkastustoiminnan kehittämisestä, EU romuajoneuvoliitteestä sekä ajoneuvojen kierotalousasetuksesta”. Kuva Jan Erik Laine.

SAHK:n valtakunnallinen 64. Retkeilyajot 7.–9.6., Pirkanmaa

Se perinteikkäin

Tampereen Seudun Mobilistien yhteistyössä Suomen Ajoneuvo-historiallisen Keskusliiton kanssa järjestämä Retkeilyajot oli yksi FIVA:n (International Federation of Historic Vehicles) tämän vuoden kansallinen ajotapahtuma ja eräänlainen kenraaliharjoitus kahden vuoden päästä ajettavalle FIVA:n kansainväliselle tapahtumalle.

Perjantaina oli entisöinnin laatu-kilpailu halukkaille ja lauantaina oli vuorossa itse retkeilyajot. Rastitehtävältä toiselle edennyt ajo lähti Tampereelta Hotelli Rosendahlista.

Jokaisella lähtijällä oli oma lähtö-aikansa. Lounastauko pidettiin Mobilian tieliikenteen vastuumuseossa Kangasalalla ja täältä reitti vei Lem-päälän ja Pälkäneen kautta lähtö-paikkaan, missä oli iltajuhla illalliseen ja palkintojenjakoiin.

Järjestelyorganisaatio oli pyytänyt minut, Arja Viitaniemen ja Turun Mobilistien Mika Peipon asu-ajoneuvotuomareiksi. Oli sykähdyt-tävää nähdä miten monet olivat panostaneet tähän kilpailuun. Kaik-kihan eivät tähän osallistuneet vaan tähän piti ilmoittautua erikseen. Jokainen olisi ansainnut palkinnon, mutta vain kolme eri aikavälin osal-

Retkeilyajoissa siirryimme paikasta toiseen Arjan Barracudalla.

Herrasväki sävy sävyyn
Opel Rekordin kanssa.
Antti Vähälä ja Lea
Lahti olivat tarinassaan
käyneet ostoksilla –
"rouvan kotimaista
valmistetta oleva
popliinitakki oli ollut
Antin mukaan kallis –
3200 markkaa."

listujaa saatoimme palkita varsinaisilla palkinnoilla ja muut kunniakirjoilla.

Pääsimme rastiajon makuun Arjan kanssa, kun tuomaroinnin jälkeen ehdimme vielä lopupään rasteille Arjan Barracudalla.

Kun olimme lähdössä kotimatkalle kesäyöhön iltajuhlista hienon päivän jälkeen niin edellisenä päivänä kaasutinkorjauksesta tullut Barracuda ei käynistynytäkään. Kaikenlaista kokeiltiin ja, kun olimme jo melkein luovuttamassa kokeilimme vielä antaa ryyppyn bensaa suoraan kaasuttimen kurkkuun ja sehän tehosi.

Ontuvalla käynnillä pääsimme matkaan ja Tampereen keskustasta selvittyämme meno parani ja pääsimme Arjan kotitalliin Hattulaan, mistä sitten jatkoin vielä itse omalla autollani Uudellemaalle.

Teksti ja kuvat Hannele Hatanpää

'27 Buick
Touringilla
matkasi useampia
sukupolvia.

Loisteliaalla '53 Cadillac Series 62:lla
retkeilyajoon osallistuneiden Terttu ja Seppo
Weckmanin tyylikkyyttä.

Mustalla Volvo 740 GLE:llä kuulemma "Tampereelle
Aholaitaan business-asioissa käymään tulleet"
kolme juppikauden kaupparatsua (Daniel
Vähähyypän autokunta) raahattavaa NMT-
autopuhelinta kanniskellen."

Perhe Männistö oli tarinan mukaan "matkalla
ristiäisjuhlaan" Mustangilla. Perheen Maaria-
tytärtä, joka toimi kuljettajana, odotti kummin
tehtävä. Tässä esitellään ristiäismekkoa vanhassa
laatikossaan. Heidät palkittiin asu-ajoneuvokilpailun
vuosimallivälin 1950–1969 voittajina.

Mobilisti-ilta 2.7, Vääksy

1965 Fiat 1500
Pininfarina
Coupe.

Leila ja Lea ovat ottaneet tavaksi kuvauttaa itsensä keltaisen auton kanssa Mobilisti-illassa. Tällä kertaa '73 Ford Capri 3000 GT:n kanssa. Leila kertoi, että hän pitää joka vuosi tuona heinäkuun ensimmäisenä tiistaina vapaapäivän ja menee jo aamupäivällä Vääksyyn koko päiväksi. Kuvauskuvioon on tullut myös lisää Salon harrasteajoneuvokokoontuminen siellä ystävättäret etsivät vihreän harrasteauton kuvausta varten. "Mainioita perinteitä, mutta jonkun mielestä varmaan ihan kummallisia", arveli Leila.

Teksti ja kuvat
Lea Lahti

tua päävastuun järjestelyistä paikalliselle Lions Clubille. Täysin vierailijan rooliin ei kuitenkaan olla päästy, talkoovahvuudessa ollaan edelleen.

On kyllä aina ilo nähdä kuinka Vääksyn kanavan puistikko täyttyy toinen toistaan kiinnostavammista harrasteajoneuvoista. Tänä kesänä osui pitkästä aikaa aurinkoinen poutakeli tapahtumapäiväksi ja sen seurauksena kävi niin, että puisto oli parin tunnin ajan niin täynnä autoja ja ihmisiä, ettei tapahtumalueelle voitu enää päästää lisää, joten osa harrasteajoneuvolla tulijoista oli harmittavasti ohjattava pysäköimään muualle. Ajelin itse paikalle hyvissäajoin ja valitsin 1965 Fiat 1500 Pininfarina Coupén pysäköintipaikaksi puistonurmikon kumpareen säästääkseni tilaa myöhemmin tuleville.

Mobilisti-ilta on aina ollut pääsymaksuton, mutta halutessaan on vapaaehtoisen pääsymaksun voinut kilauttaa posetiivari Markku Savijärven keräykseen. Näin kertyneet pääsymaksut on lahjoitettu lyhentämättömänä erilaisiin hyväntekeväisyyskohteisiin. Nähdäänkö ensi kesänä Vääksyn kanavalla?

www.facebook.com/mobilisti.ilta

Kohtauspaikkana Vääksyn kanava

Käynnistimme Vääksyn Mobilisti-illan ystäväporukalla kesällä 2002. Heinäkuinen arki-illan kokoontuminen kauniissa kanavapuistossa kasvoi nopeasti suosituksi satoja museoikäisiä ajoneuvoja paikalle houkuttelevaksi tapahtumaksi. Jokainen pensaan ja puskan väli sekä puunalunen hyödyntäen puistoon saa mahdutettua uskomattoman määrän autoja niin että pelastustiet jäävät kuitenkin avoimeksi.

Järjestettyämme Mobilisti-illan kaksitoista kertaa saimme luovutet-

"Oli mahtavaa nähdä, kuinka naiset repivät alussa seremoniallista punaista lippua, ja sitten nähdä niin monet heistä ajamassa itse ajossa", sanoi Royal Automobil Clubin puheenjohtaja Duncan Wiltshire. Lippua oli tänä vuonna repimässä Joy Tacon ja Queenie Louwman, molemmat Veteran Car Run -ohjausryhmän jäseniä, jotka toimivat noin 50 naiskuljettajan tukihenkilöinä tämän vuoden erikoisjuhlallisuuksissa

129. London–Brighton Veteran Car Run 3.11.

Naisajajien juhlaa

Aamuhämärässä yli 350 todellista veteraaniautojen veteraania sekä niiden pelottomat kuljettajat autokuntineen lähtivät Lontoon Hyde Parkista matkaa auringon noustua London–Brighton Veteran Car Runiin – maailman vanhimpaan autotapahtumaan.

Ensimmäinen kerran ajettiin näissä merkeissä vuonna 1896. Kyseessä on sama vuosittainen tapahtuma jossa jäsenemme Lea

Jill Bishopin 1903 Panard et Levassorin mahtuu koko lapsikatra ja vielä ystävätärkin.

Autokunnat olivat panostaneet asuihinsa mikä lisäsi entisaikojen tunnelmaa. Toki mukana oli myös joitakin enemmän käytännöllisyyteen panostavia.

Miltä kuulostaa? Antiikkiautojen äänimaailma on osa tapahtuman viehätystä.

Lahti kävi edellisvuonna tehden jutun lehtemme. Tänä vuonna tapahtumassa oli merkittävässä osassa myös Ladies' Automobile Clubin 120-vuotisjuhla, joten on paikallaan näyttää Leidit ratissa -lehdessä ajon tunnelmia. Varsinkin, kun saimme englantilaiselta kuvaajalta, **Dave Clarkelta** fiiliskuvia käyttöön ja hän myös kertoo ajatuksiaan tämän tapahtuman kuvaamiseen liittyen.

Ajotapahtuma käynnistyi aikoinaan siitä, että Locomotives on Highways Act -laki nosti moottoriajoneuvojen nopeusrajoitusta 4 kilometriä tunnista 14 kilometriin tuntiin ja poisti tarpeen kävellä edessä punaista lippua heiluttaen vuonna 1896. Tämän uuden vapauden herättämänä kunnianosoituksena ajolle aloitetaan se aina rituaalilla – punaisen lipun symbolisella repimisellä – ennen aamunkoitoa. Päivänvalon saapuessa varsin lämpimänä aamuna ajankohdasta huomioiden oli lähtöviivalla autojen lisäksi 25 ennen vuotta 1905 valmistettua moottori- ja polkupyörää. Rohkeasydämiset ”penny-farthing” -kuljettajat saivat paljon suosionosoituksia, kun he lähtivät kohti etelärannikon Brightonin Madeira Drivea. Pyöräilijöiden joukossa **Louise Kennedy** oli pukeutunut aikakauden kukkiviin vaatteisiin ja osoitti kunnioitusta merkittävälle 1800-luvun englantilaispyöräilijälle **Tessie Reynoldsille**. Vuonna 1893 Tessie teki ennätyksen pyöräillessä 120 mailia Brightonista Lontoon Hyde Parkiin ja takaisin vain kahdeksassa tunnissa ja 30 minuutissa. Koska hänellä oli yllään käytännölliset housut (pikemminkin näennäisesti pitkä mekko) paheksuttiin hänen ponnisteluansa. Sittemmin hänen ennätysmatkaansa on alettu pitää virstanpylväänä urheilussa naisten oikeuksien kannalta.

Kun pyöräilijät olivat poistuneet kello 7.00 auringonnousun aikaan oli ensimmäisen erän lähtövuoro. Matkaan ennen vuotta 1905 valmistetut hevosvaunut

Kokenut autovalokuvaaja **Dave Clarke**

Dave on vuosien varrella vangeinnut autoja, ihmisiä ja eläimiä, jotka ovat tehneet London-Brighton Veteran Car Run -tapahtumasta sen mitä se on nykypäivänä. Hän kertoo kuvaavansa tapahtumassa monipuolisesti – ”omistajista kuuluisiin ihmisiin, jotka ovat osallistuneet ajoon, oli sää mikä tahansa, märkä tai kuiva, aina löytyy valokuva otettavaksi. Haluan vangita tapahtuman tunteita osallistujien kautta. Etsin otoksia, jotka kertovat tarinan, autojen hoitamisen tuskaa ja iloa, puoli-väliin pääsemisen helpotusta ja nuorten ja vanhojen kohtaamista nauttien päivästä.”

Hän kuvaa tapahtumaa Crawleyn varikkopaikalta. ”Saavun paikalle aikaisin ja kirjaudun sisään tapahtumatimiin ja varmistan, että olen ajan tasalla siitä, mitä tapahtuu. Se on myös hyvä aika tavata muita valokuvaajia ja keskustella samalla, kun odotat ensimmäisten autojen ja pyörien saapumista. Varikkopysähdys tarjoaa ainutlaatuisen kokemuksen päivän edetessä tuoden esiin päivän tuomia tunteita osallistujissa – turhautumista, puoliväliin pääsemisen iloa, nopean lepo hetken ja drinkin aika ennen kuin lähdetään taas matkaan kohti Brightonia.

Juttuun Davelta saamamme valokuvat (mustalla taustalla olevat) esittelevät tämän hienon tapahtuman erilaisia ihmisiä, eläimiä ja tunnelmaa. Hän lähettää meille terveisiä ja mainitsee, että lisää hänen kuviaan vuosien varrelta voi käydä katsomassa hänen nettisivuiltaan:

daveclarkephotography.weebly.com

Höyryn voimalla liikkuva 1896 Salvesen.

2024 Veteran Car Run muistutti menneestä ajasta, jolloin autotekniikka oli lapsenkengissä, ja paljon ennen kuin monissa autoissa oli suojaavat katot tai tuulilasit, puhumattakaan sellaisista varusteista, kuten lämmityslaitte, radio ja satelliittinavigaattori. Karvahatut olivat kovaa valuutaa, mutta paljon oli myös muunlaisia päähineitä mm. erilaisia sulkahattuja. Muutamat perheen lemmikitkin olivat päässeet mukaan nauttimaan ajoviimasta,

liputti **Duncan Wiltshire**, joka on kuratoinut ajoa vuodesta 1930 lähtien. Hänen seurassaan oli Westminsterin pormestari.

Kunniallisimmat viktoriaanisista kevyistä höyrykäyttöisistä ajoneuvoista johtivat kavalkadia puhisten ja sihisten tiensä Wellington Archin läpi Constitution Hilliä alas, Buckinghamin palatsin, Admiralty Archin ja Whitehallin ohi, Parlamenttiaukiolle ja Westminster Bridgen yli – Big Benille. Täällä 60 mailin reitti jakaantui kahteen liikennemuutoksen välttämiseksi. Puolet osallistujista seurasi perinteistä A23-reittiä Kenningtonin, Brixtonin ja Streatham Commonin kautta – toinen puoli matkasi Lambeth Bridgen ja sitten Vauxhallin, Clapham Commonin ja Tootingin läpi. Lopulta nämä kaksi reittiä sulautuivat A236-tiellä Croydonin pohjoispuolella, ja koko maaginen kavalkadi yhdistyi, kun se suuntasi kohti South Downsia ja lopulta merenrannalle ja maaliin.

Kuten aina, ajoneuvot seurasivat ikäjärjestyksessä jolloin vanhimmilla

oli eniten aikaa päästä Brightonin. Tänä vuonna edelläkävijänä oli yksisylinterinen 1894 Benz Velo-rungolla ja yksisylinterisellä 1,5 hv:n moottorilla. Varhaisiin kulkijoihin kuului Salvesen Steam Car, pohjimmiltaan tiellä kulkeva höyryveturi, jossa lämmittäjä lapioi oliivien, kahvin ja melassin yhdistelmästä valmistettua eCoalilla kattilan tuliseen uuniin. Sen mukana kulki useita primitiivisiä moottoroituja kolmipyöriä. Monilla kuljettajilla ja matkustajilla oli tuon urheilullisen ajan asuja.

Tapahtuma huomioi myös Fiatin 125-vuotisjuhlavuoden.” Kukaan ei unohda hämmästyttävää näkemää ja ääntä, kun Fiat 130 HP jyräsi Brightonin merenrannalle”, Duncan Wiltshire mainitsi erityisesti. Auto on yksi kolmesta Corsa-tiimin kilpa-autosta. Hirviömäisellä 16,4-litraisella moottorilla varustettu mahtava, ketjuvetoinen varhainen Grand Prix -voittaja oli tehokkain tapahtumaan osallistunut peto.

Sen jälkeen seurasi huikea valikoima antiikkikoneita, jotka juon-

tavat juurensa pioneeriajoneuvojen aikakaudelta. Jotkut oli varustettu ohjauspyörillä, toiset ohjaussauvoilla ja ruorilla – jotkin niistä käyttivät bensiinimoottoria, toiset höyrykoneita ja joku jopa sähkömoottoria.

Näiden voimansiirtojen monimuotoisuus osoitti alkuvaiheen teollisuuden innovatiivisuutta, kun erilaiset käyttövoimalähteet kilpailivat auton seuraavaa vuosisadan hallinnasta. Samanlainen dilemma kohtaa nyt maailmanlaajuisen autoteollisuuden yli vuosisataa myöhemmin. Useat mukana olleista veteraaniautoista käyttivät Sustainin kestäviä e-polttoaineita.

Uskomattomalla historialla siunattu ikivihreä ajo houkuttelee aina valtavia väkijoukkoja koko reitin varrelle eikä tämä vuosi ollut poikkeus. Osallistujia oli ympäri maailmaa – Itävalasta, Australiasta, Belgiasta, Tšekin tasavallasta, Ranskasta, Saksasta, Hollannista, Hongkongista, Irlannista, Italiasta, Alankomaista, Portugalista, Espanjasta, Ruotsista ja Sveitsistä. Noin 19 tuli

pelkästään Yhdysvalloista. Edustettuna oli yli 100 eri merkkiä Adlerista, Albionista ja Argyllista Waverleeyyn, Wintoniin ja Wolseleeyyn. Jotkut merkit, kuten Cadillac, Ford, Renault, Vauxhall ja Mercedes-Benz, ovat edelleen olemassa nykypäivänä, mutta useimmat merkit ovat jo kauan sitten kuolleet. Yksi näistä on De Dion Bouton, joita oli ajossa eniten, yli 50 osallistujalla.

Kuiva sään avitti matkantekoa niin, että useimmat suorittivat matkan Brightonin hyvissä ajoin ennen klo 16.30 määräaika. 369 lähtijästä 325 pääsi maaliin Madeira Drivelle ajoissa. Ensimmäinen auto, joka saavutti Sussexin merenrannalle oli **Shane Houilhanin** vuoden 1899 Panhard et Levassor, entinen tehdastiimin kilpa-auto, joka suoritti matkan hieman yli kolmessa tunnissa.

RM Sotheby's Veteran Car Run tarjosi sopivan tapahtuman Royal Automobile Clubin kiireiselle Lontoon moottoriviikolle, jonka aikana klubi esitteli toimintojaan ja tapahtumia. Toiseksi viimeinen oli uusi

ilmainen näyttely St James's Motoring Spectacle, joka oli esillä Pall Mall -ostoskeskuksessa.

Edelläkävijä Ladies' Automobile Club

Ladies' Automobile Clubin perusti vuonna 1903 joukko aristokraattinaisia. Sen toiminta jatkui 1920-luvulle saakka, jolloin se sulautui Royal Automobile Clubiin.

Lokakuussa 1899 varakreivitär **Florence Wallace Pomeroy**, joka oli naisten pukeutumisuudistuksen kannattaja järjesti kotonaan Lontoossa tilaisuuden, jonka tarkoituksena perustaa Ladies' Automobile Club. Hän oli kutsunut paikalle **Louise Bazalgetten**, joka oli innostunut ajamisesta ja kehui matkanneensa yli 2000 mailia. Yksi Bazalgetten matkoista oli Lontoosta Southamptoniin ja tämä oli naisen ennätys. Pomeroy'n ehdotus ei saanut tässä tilaisuudessa riittävästi kannatusta, ja Ladies' Automobile Club perustettiin vasta vuonna 1903. Perustajana oli **Lady Cecil**

Scott Montagu. Lähes puolet niistä viidestäkymmenestä jäsenestä, jotka ensimmäisenä maksoivat kahden guinean vuosittaisen jäsenmaksun, oli naisia, joilla oli arvonimi.

Oma klubi tarvittiin, koska Lontoossa sijaitseva Automobile Club salli vain miesten liittyä. Syrjintä oli klubin mukaan tarpeen, koska joukkoon halusi liittyä suuri määrä naisia ja koska nykyisten jäsenten piti saada tupakoida kaikkialla klubin rakennuksessa.

Autocar-lehti raportoi seuran perustamisesta kesäkuussa 1904:

”Naiset ovat pitkään tunteneet, etteivät he voisi jättää niin kiehtovaa ajanvietettä kuin autoilua yksin miehisen sukupuolen nautittavaksi. Monet naiset, jotka omistavat autoja, ajavat niitä nyt upeasti ja taitavasti, ja nämä kunnan autoilijat huomasiivat pian tarpeen perustaa seura, joka on nykyään kukoistava instituutio ja jonka jäsenmäärä kasvaa päivittäin.”

Klubin tavoitteet olivat sekä sosiaalisia että teknisiä, joten kokouksien lisäksi oli tarkoitus tarjota

Maaliin saapumassa vuoden 1900 Daimler, jonka omistaa Royal Automobile Club ja Jaguar Daimler Heritage Trust.

kaikille jäsenille teknistä tietoa sekä retkien, kilpailujen järjestämistä ja ajo-opetusta ”jäsenille ja jäsenten palvelijoille”.

Vuonna 1904 Sutherlandin herttuattaresta tuli klubin ensimmäinen valittu puheenjohtaja. Kerhosalongit sijaitsivat ensin Hans Crescent -hotellissa Piccadillyssa, mutta kuuden kuukauden kuluttua se muutettiin tilavampaan tilaan Claridge’s-hotelliin Mayfairissa. Jäsenet saattoivat myös jättää autonsa läheiseen Harrods Garageen hintaan 10 shillingiä viikossa.

Paikalle kutsutun Autocar-lehden kolumnissa vuonna 1905 kuvataan kerhotilaa näin: ”Minun emännilläni on todella hieno päämaja Claridgessa, oma sisäänkäynti ja monia muita mukavuuksia. Luennon jälkeen suuressa salissa juotiin teetä ja autokeskustelu oli sen aikaa vilkasta. Olin iloinen kuullessani paljon tekniikkaa naisellisilta huulilta, mikä osoittaa vain, että nainen, kun hän on todella kiinnostunut, on kaksi kertaa perusteellisempi kuin mies.”

Autoiluaiheisia luentoja oli mm.

Charles Rollsin ”Historialliset muistelmat ja tienvarsikokemukset”, **Lord Montagun** ”Hints on Motor car Driving” vuonna 1907 ja **Filson Youngin** vuonna 1913 pitämä puhe ”Moottoreista ja moraalista.”

Ensimmäinen ulkoilmaklubitapahtuma pidettiin 15. kesäkuuta 1904 Lontoossa, ja se pääsi The Car Illustrated -lehden kanteen. Noin 56 ajoneuvoa lähti Athenaeum Clubilta Mayfairista edeten Pall Mallia pitkin Hyde Parkiin ja päättyi nauttimaan teetä Ranelagh Clubissa Barn Elmsissä. Varsin silmiinpistävä spehtaakkeli, jossa monet naiset ajoivat sekä bensiini- että sähköautoilla (sekä yhdellä höyrykäyttöisellä vaunulla). Kuningas ja kuningatar katselivat ikkunasta heidän ohittaessaan Buckinghamin palatsin. Lehdistötiedotus keskittyi osallistujien naisellisuuteen pikemminkin kuin heidän ajokykyihinsä: ”Mitkään rumat suojalasit tai kauhistuttavat naamarit eivät haitaneet Lontoon kauneimpien tyttärien kauneutta: kirkkaat mekot ja kauniit hatut olivat päivän asia.”

Muitakin tapahtumia järjestettiin, ja niihin sisältyi usein yhteisajo jonkin jäsenen kartanolle tai Country Clubille, kuten Hurlinghamiin. Moottoripyöräilyä oli myös tapahtumissa, kuten ”ryömimiskilpailussa”, jossa kilpailijoiden piti ajaa mahdollisimman hitaasti ilman kytkintä tai jarrua ja sammutta-

Reitin varrella oli jälleen valtava joukko ihmisiä. Uskomattoman monimutkaista tapahtuma valvoo saumattomasti yli 300 upeaa vapaaehtoista toimitsijaa järjestäjän tiedon mukaan, jotka varmistavat kaikkien näiden poikkeuksellisten ajoneuvojen sujuvan ja turvallisen etenemisen miljoonakaupungissa. Auto on 1903 M.M.C., jonka on valmistanut Motor Manufacturing Company Englannissa.

Tapahtuman tunnuskuva luojia

Tunnettu autotaiteilija **Anna-Louise Felstead** tilattiin tekemään näyttävä taideteos Ladies' Automobile Clubin 120-vuotisjuhlan kunniaksi. Maalauksessa on kaksi tyylikkäästi pukeutunutta edvardiaanista naisautoilijaa nauttivat selvästi uudesta vapaudestaan ja avoimen tien hillittömästä jännityksestä urauurtavan ajan arkkityyppisessä veteraaniautossa. Taiteilija kertoo, että "halusin todella vangita näiden

alkuperäisten edelläkävijöiden piristävän hengen ja elämänilon, joiden alkava intohimo sai heidät perustamaan Ladies' Automobile Clubin vuonna 1904. Sen on täytynyt olla uskomattoman jännittävä aikakausi, kun vuosisatoja käytetyt hevosvetoiset kuljetukset jäivät taka-alalle moottorilla varustettujen autojen saapuessa.

Lisää Felsteadin töitä voi katsoa nettiosoitteesta www.alfelstead.com tai Instagramin kautta: @alfelstead.

matta moottoria. Toinen jännittävä tapahtumatehtävä oli Gymkhana – "pommikilpailu", jossa kilpailijoille heitettiin "pommi" auton eteen satunnaisissa kilpailun vaiheissa, jonka kuljettajan täytyi noutaa ja luovuttaa "poliisille" radan lopussa ennen kuin loput neljännesmailin kilpailusta on ajettu. Vuoden 1906 Ranelagh Gymkhana sisälsi jopa "poliisiloukkukilpailun", jossa kilpailijoiden oli suoritettava ratakiertos järjestäjien ennalta määräämällä nopeudella. Kokonaisnopeutta

lähimmäksi päässyt henkilö voitti, mikä teki tästä melkoisen haasteen, koska nopeusmittareita oli vasta alettu kehittää autoihin.

Vuonna 1912 Ladies' Automobile Club otti poikkeuksellisen askeleen rahoittaen sairaalasängyn, joka oli varattu autoilla loukkaantuneille. Kun sille kertyi enemmän varoja hyväntekeväisyys lisääntyi. He rohkaisivat myös Royal Automobile Clubia ja myöhemmin muodostettua Automobile Associationia seuraamaan heidän esimerkkiään. Sodan

syttymisen jälkeen he rahoittivat mm. tammikuussa 1915 moottorikäyttöisen kenttäkeittiön, jossa oli erityisesti suunniteltu korirakenne 40-hevosvoimaisessa Crossley'ssa.

Sodan jälkeen ja 1920-luvulla naiset hyväksyttiin jo useampiin moottoriseuroihin, ja Ladies Automobile Club liitettiin lopulta Royal Automobile Clubiin.

Toimittanut Hannele Hatanpää, lähteet VCR Media ja National Motor Museum/Sarah Wyatt, kuvat Dave Clarke ja VCR Media.

Matkaan lähdön tunnelma ylimmillään yleisön kannustaessa. Etualalla ranskalaisvalmisteinen 1902 Panhard et Levassor

Jäsenesittelyssä Oili Alasalmi

Oili on tuttu näky Naisten Automobiiliklubin ajotapahtumissa ja osallistuu Ford Caprillaan aktiivisesti moniin muihinkin tapahtumiin. Pukeutuminen auton valmistusvuosikymmenen tyyliin on olennainen osa harrastusta.

Oili Alasalmi syntyi maatilalla tytöksi Kajaanissa. Maatilan arjessa autoja ja koneita pyöri aina pihapiirissä. Isommalta tieltä oli parin kilometrin matka pientä hiekkatietä kotipihaan.

”Muistan, että aina kun oli mahdollisuus, olin isän mukana kuskaamassa kanoja tai kananmunia. Olin noin kahdeksan vanha kun isä sanoi kotiin johtavalla tiellä että nyt on sinun vuorosi ajaa”, Oili kertoo nauraen. ”Seisoen piti ajaa, pyllä penkkiin nojaten että jalat ylettivät pakettiauton polkimille.”

Oilin isä oli poliisi ennenkuin ryhtyi päätoimiseksi maanviljelijäksi. Oili muistaa kuinka kerran sattui niin, että isän poliisiystävät olivat virkapuvuissa pihalla kun pikkutyttö oli ratissa kaksikon kurvatessa kotiin. ”Kysyivät vaan oliko kivaa”, Oili naurahtaa.

Taito ja rohkeus autolla ajamiseen kasvoi harjoittellessa. ”Kymmenen vanhana pörräsin jo yksikseni pitkin pihon maatilalla ympäristössä”, Alasalmi muistelee.

Maalla käytöstä poistettuja autoja ei viety romuttamolle vaan ne hinattiin metsän laitaan - josko vaikka varaosille tulisi tarvetta. Perheen vanha Audi oli pitkään lasten leikkipaikkana, sillä tehtiin kavereiden kesken monia mielikuvitusmatkoja.

Ajokortin Oili ajoi heti kun se iän puolesta oli mahdollista. Nuori nainen harrasti juoksua ja pyöräilyä ja

Oili sai huomaavaiselta harrastajalta automallinsa harvinaisen suomenkielisen esitteen.

Pohjoisen ajonainen

perusti perheen. Tuolloin autoharrastuksesta ei ollut vielä aavistustaakaan.

Uusi harrastus

Kaksitoista vuotta sitten Oili käänsi elämässä uuden sivun ja otti vastaan työn Espoosta. Puoli vuotta aiemmin alkanut suhde helpotti muuttopäätöstä.

Oilin puoliso, linja-autoliikennöitsijä ja vanhojen autojen harrastaja Roland ”Rolle” Lundström johdatti

naisen klassikkoautojen ja ajoneuvoharrastuksen pariin. ”Kun aloin seurustelemaan Rollen kanssa hänellä oli juuri työn alla Volvo PV 544 1965. ”Ajelimme sillä paljon seurustelumme alkuaikoina”, Oili kertoo.

”Poikani kommentoi kerran PV:n takapenkiltä että olo on kuin Suomi-Filmissä konsanaan”, Oili kertoo nauraen.

”Kun 50-vuotispäiväni lähestyi vinkkasin Rollelle, että olisi mukava jos tallissa oleva Porsche-projekti

valmistuisi ja pääsisin ajelemaan sillä”, Alasalmi muistelee.

Lundström oli kuitenkin ajatellut, että tallissa oleva projektikuntoinen Capri olisi Olilille sopivampi lahja, sillä valmistumisvuodella on vain vuoden verran eroa Oilin syntymävuoteen.

Pieteetillä tehty kunnostus vei kuitenkin ennakoitua enemmän aikaa ja miehen oli juhlapäivänä esiteltävä morsiamelleen kuvaa kunnostettavan auton pohjasta. Auton merkki ja malli jäi vielä tuolloin salaisuudeksi.

Kävi kuitenkin niin, että eräessä illanvietossa yhdeltä osallistuneelta lipsahti paljastava ”Miten Capri-projekti edistyy” -kysymys. Oili ei kuitenkaan halunnut tarkempaa tietoa ja siinä mielessä yllätys säilyi siniharmaan, vuosimallia 1969 olevan Ford Caprin valmistumiseen,

Tämän vuoden AHS:n Talviajoissa Oili ja Rolle taittoivat Tuusulan ja Sipoon teitä Rollen Volvolla.

kesään 2021 saakka. Rolle kuljetti auton trailerilla Kajaaniin tuttavien pihalle ja vei sen ajamalla kesämökillä lomailevalle Oilille.

Mukaan ajotapahtumiin

Caprin valmistuttua tutkittiin in-

nolla ajotapahtumia mihin voisi osallistua. Autohistoriallisen Seuran Helatorstaijat ajettiin tottakai. Roland on ollut jo pitkään AHS:n jäsen. Naisten Automobiiliajoon Oili on ehtinyt osallistua jo kolme kertaa.

Heti ensimmäisenä kesänä Rollen

Tämän kesän Oilin sixties look Naisten Automobiiliajoissa. Ahveniston moottoriradalla oli käynnissä rompetori, ja harrasteajoneuvoparkki, jossa ajon osallistujatkin kävivät pyörähtämässä.

kanssa osallistuttiin myös SAHK:n Valtakunnalliseen Retkeilyajoon, joka oli vuonna 2021 Parkanon seudun Mobilistien järjestämä Fenno-ajo.

Ajotapahtuman yhteydessä järjestetyssä SAHK:n entistämisen laulukilpailussa Capri jäi rimaa hipoen ykkösluokan entisöintipalkinnosta, mutta suuritoinen, omin käsin tehty entisöinti palkittiin ajotapahtuman iltajuhlassa Tekniikan Maailman kiertopalkinnolla.

”Rollea ei helposti saa hiljaiseksi, mutta silloin kyllä meni mies ihan sanattomaksi”, Oili kertoo hymyillen.

Tyytyväinen rivijäsen

Alasalmi ei muista tarkalleen mistä tieto Naisten Autobiiliklubin olemassaolosta löytyi, oliko se Classic

Motorshow-tapahtumassa vai huomasi hän sen netistä tai lehdessä olleesta artikkelista. ”Oli luontaista liittyä kun kävi ilmi että tällainen yhdistys on”, yhdistysihmiseksi itseään kutsuva nainen toteaa. Oili on kuulunut koko aikuisikänsä useisiin erilaisiin yhdistyksiin ja ollut hie- man politiikassakin mukana.

Alasalmi on ammatiltaan toimintaterapeutti ja on erikoistunut liikuntavammaisten lasten ja nuorten toimintaterapiaan. Oilin työ on kuntoutusta lasten arjessa päiväko- deissa ja kouluissa.

Työhönsä liittyen Alasalmi on toiminut kahdeksan vuoden ajan Suomen NDT-yhdistyksen puheenjohtajana. NDT:n (Neuro Developmental Treatment) tavoitteena on, että lap- set ja nuoret, joilla on neurologi- nen vamma tai sen kaltainen tila,

kuntoutuvat mahdollisimman hyvin tuloksin saavuttaen niin itsenäisen toimijuuden kuin mahdollista. Myös aikuiset, joilla on CP-oireyhtymä, hyötyvät NDT/Bobath -ajattelun mukaisesta terapiatyöskentelystä. Oili toimii NDT/Bobath-terapeutti- na ja -kouluttajana sekä -vauvate- rapeuttina.

Yhdistyksemme hallitukseen emme valittavasti Oilia tällä hetkellä saa suostuteltua, vaikka

Tilaisuuden tullen kannattaa hyödyntää tilaisuus ajokokemukseen. ”Olen utelias ja halusin kokeilla trukilla ajoa kun mahdollisuus siihen tuli Rollen tallilla Tähtelässä”, Oili kertoo.

Sprinterin kyydissä on laituritarpeet mökille Kajaaniin. ”Tämä on pisin yhdistelmä jota olen ajanut, yhdistelmän pituus oli 15 metriä”, Oili kertoo. ”Peruutin vielä viimeisen 200 metrin pätkän mutkaista tietä”. Oili ei kuitenkaan ole innostunut osallistumaan

Caravan-peruutuskilpailuun, vaikka onkin käynyt katsomassa alan kilpailuja ”Rollen ystävä on menestynyt suomenmestaruustasolla”, Alasalmi kertoo.

Ystäväpariskunnan kanssa Helatorstaijoissa vuonna 2023 Oiliin autokunta '69 Ford Caprilla ja Rollen '65 Volvo PV 544:lla.

vuoden vaihteessa on kyllä tarkoitus luovuttaa NDT-puheenjohtajan nuija seuraajalle.

Viime vuosina elämä on ollut varsin kiireistä opintojen merkeissä.

"Pieni hengähdystauko on nyt tarpeen, on halu keskittyä työhön ja harrastaa omaan tahtiin" tyytyväinen rivijäsen toteaa. "On hienoa että Naisten Automobiiliklubissa on aktiivisia ihmisiä, ja on ihanaa päästä nauttimaan 'valmiiseen pöytään'", Oili toteaa tyytyväisenä.

Vintage-pukeutuminen osa harrastusta

Oilin entisessä työpaikassa oli tapana pitää bileitä eri vuosikymmenten tyyliin, joten vaatekaapissa oli jo valmiiksi muutama asu menneiltä vuosikymmeniltä.

Yksi tärkeä osa harrastusta on kirpputorien kiertäminen ja aarteiden etsiminen sieltä. Caprin ja Volvon aikakauteen sopivia asuja ja asusteita on löytynyt myös ystävien ja sukulaisten vienteiltä. "Eräs ystävä toi vastikään vanhoja aurinkolaseja,

kun tiesi että minulla saattaisi olla niille käyttöä", Oili kertoo.

Eräs hauska löytö tehtiin omista varastoista kesämökiltä äskettäin. "Poika löysi hänelle tekemäni peiton, jossa oli vanhojen autojen kuvia ja vuosiluku 1969", Oili hämmästelee. Caprin kuvaa peitossa ei sentään ollut.

Ystäviä mukaan tapahtumiin

"Ajotapahtumissa on mukava tavalta samanhenkisiä ihmisiä", Alasalmi toteaa.

Klassikkoautoharrastuksen parissa tapaa erilaisia ihmisiä ja persoonia kuin muissa harrastuksissa. Oilin muita harrastuksia ovat pyöräily, lavatanssi ja Caravan-matkailu.

"Herra Lundströmin työ on selkeää, ettei aina pääse osallistumaan ajotapahtumiin", Oili huokaa. Mutta aina on kaveri löytynyt kun Oili on kysellyt ystävien halukkuutta osallistua.

Muun muassa Tapiolassa Espoopäivänä 26.8.2023 Oili oli mukana ystävänsä kanssa. Molemmat nai-

set olivat pukeutuneet 1960-luvun vaatteisiin päästä varpaisiin. "Ystäväni hihitteli ihastuneena koko päivän", Oili naurahtaa. "Oli hauska katsoa ystävän hyväntuulista heittäytymistä."

Kun MG Klubi kutsui Naisten Automobiiliklubia mukaan perinteiseen kauden avaukseensa Haikko Picnic -kokoontumiseen 2.6., ystävä oli heti valmis lähtemään ja valmistautui pieteetillä tapahtumaan. Haikkoon kutsutaan vuosittain myös Triumph Cars Club of Finland. Picnicillä palkittiin visuaalisesti kaunein picnicattausta ja parhaiten autoon sopiva asukokonaisuus, unohtamatta kauimpaa saapuvaa autoa. Perinteinen yleisöäänestys hienoimmasta autosta toteutettiin myös.

"Naisihmisellä valmistautuminen, meikkaaminen ja hiusten tupeeraaminen vie toki aikaa, mutta vaivan näkö kannattaa", Alasalmi summaa. Auton vuosikymmenen tyyliin sonnustautuneena pääsee paremmin mukaan menneen ajan tunnelmaan.

Tulisipa pian kesä!
Oilin autokunnan
Haikko Picnicin
retkieväskattaus.

”Joskus kannattaa nukkua yö huonosti papiljotit päässä jotta saa loihdittua oikeanlaisen kampauksen aamulla.”

Oili ja Rolle ovat myös onnistuneet houkuttelevaan ystäväpariskunnan mukaan ajotapahtumaan siten, että on osallistuttu kahdella autolla. ”Jospa vaikka syttyisi kipinä uuteen harrastukseen heillekin”, Alasalmi sanoo toiveikkaana. ”Täsähän ei välttämättä tarvita kiinnostusta autoihin tai tekniikkaan.”

Oili huomauttaa vielä, että ei pelkästään tapahtuma, vaan myös matka tapahtumapaikalle ja kotiin on tärkeä osa päivän ohjelmaa. Hyvät, iloiset vilkutukset ja peukun näyttämiset ohi kulkevista autoista saavat hyvälle tuulelle.

On mukava osallistua tapahtumiin, mutta kovin kauas ei aina jaksakaan lähteä kun työn puolesta on muutenkin auton ratissa niin paljon. Käyttöautoon kertyy työkilometrejä yli 25 000 vuodessa. Sen lisäksi auton ratissa tulee istuttua lähes kerran kuussa mökkimatka Kajaaniin, reilu 600 km yhteen suuntaan.

Matkailuautolla ja trailerilla voi toki yhdistää caravan-harrastusta ja ajotapahtumaan osallistumista.

Haaveita tulevasta

”Parasta vanhojen autojen harrastuksessa on ihmiset, leikimielisyys ja heittäytyminen”, Oili summaa. ”Se on minulle luontaista kun työssäni

heittäydyn lasten leikkimaailmaan.”

Alasalmi toivoo että tulevaisuudessa käytössä olisi muutama harrasteauto lisää joilla ajella. Oili haaveilee saavansa tulevaisuudessa harrasteautokseen nyt vielä pojalla käyttöautona pohjoisessa olevan 1992 Mercedes-Benzin. ”Olisi mukava päästä osallistumaan sillä ajotapahtumaan ja pukea omat sen ajan vaatteet päälle - ne kun ovat vielä tallessa”, nainen naurahtaa.

”Pitäköhän ajaa vielä kuorma-autokortti kun puolisoilla on haave kuorma-auton kunnostuksesta”, Oili pohtii.

”Haluaisin myös osallistua itse kunnostusprojektiin autotallilla. Olisi mukava oppia omien autojen tekniikasta lisää jotta ei olisi ihan sormi suussa jos joskus jää tien poseen”, harrastaja haaveilee.

Tulevaisuuden haaveena on myös saada Rollen tallilla odottava 1979 Porsche 911 -projekti liikenteeseen.

”Ja täytyy myöntää, että jossain minulla piilee myös haave avoautosta. Tapahtumissa hakeudun aina avoautojen luo ja ihailen niitä”, Oili tunnustaa. Merkistä ja mallista ei ole vielä tarkkaa kuvaa eikä auto-kuume ole vielä yltenyt niin kovaksi

Oili harrastaa myös polkupyöräilyä. Kilometrejä kahdella pyörällä kertyy noin 3000 vuodessa. Muutamaan tapahtumaankin tulee osallistuttua vuosittain, tavaksi on tullut osallistua 300km:n Saimaan pyöräilyyn. Myös talviaikaan on pidettävä kuntoa yllä että jaksaa kesällä pyörällä.

Helatorstaiajoissa vuonna 2022 Oili ja Rolle palkittiin Tammisaaressa asu-ajoneuvopalkinnolla.

että autoa tulisi aktiivisesti etsittyä. ”Se sitten osuu kohdalle sattumalta jos on osuakseen”, Oili toteaa.

Teksti Lea Lahti, kuvat Lea Lahti, Hannele Hatanpää ja Oilin albumi

Oilin Capri netissä

Roland Lundström on kunnostanut vuosimallia 1969 olevan Ford Caprin huonokuntoisesta ahiosta. Projekti on aloitettu jo vuonna 1985, mutta kunnostus keskeytyi työkiireisiin ja hautautui talliin, kunnes käynnistyi uudelleen vuonna 2016 kun mies halusi kunnostaa Caprin 50-vuotislahjaksi puolisolleen Oilille. Pieteetillä tehty suuritöinen entisöinti valmistui pala palalta paikoin pitsimäiseksi hapertuneesta ahiosta. Jos tarvittavia osia ei löytynyt, Rolle teki ne itse. Caprin entisöinnistä tehtyä kuvakoostetta pääsee katsomaan Rolles garagen Youtube-kanavan tallenteelta:

www.youtube.com/watch?v=mTuGm4icUL4

Oilin poikien **Jyri** ja **Juho Alasalmen** toteutus Caprin luovutuksesta Oilille on nähtävissä Rolles Garagen Youtube-tallenteena: youtu.be/CNjTj6w-zTQ?si=k8xT5EZThLhZ7lw9

Capri esiintyy myös musiikkivideolla: www.youtube.com/watch?v=N_SXzb7C_4A

TALVISIA AJOTAPAHTUMIA 2025

18.1. KAAKONKULMAN TALVIAJO

Ajotapahtuma museoajoneuvoikäisille harrasteajoneuvoille.

Lähtö- ja maalipaikka: **Harjun**

oppimiskeskus Virolahden Ravijoki.

Lisätietoja: Jouko Peri, puh. 040 716 7659, www.kymenautomobiilikerho.fi

1.2. TALVIAJO

Pitkä lenkki lähtö: **Riipisen tila, Laukaa.**

Lyhyt lenkki lähtö: **Koskensaaressa naulatehdas, Kintaus.**

Maali: Hotelli Keurusselkä, Keuruu. Ilmoittautuminen 10.1. mennessä.

Lisätietoja: Keski-Suomen Mobilistit, <https://www.ksmobilistit.fi>.

1.3. AHS TALVIAJO

Lähtöpaikka: **St1 Virkkala, Lohja.**

Reitti: Virkkala-Lappers-Siuntio-Kirkkonummi-Lappböle-Veikkola-Muijala, Lohja-Ojakkala, Vihti

Maali: Hiekkahentunen, Ojakkala Ilmoittautuminen 23.2. mennessä

Lisätietoja: Autohistoriallinen Seura, <https://www.autohistoriallinenseura.fi>